

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย

**Results of Creative Art Activity Management on
Enhancing Self-Control Abilities in Early Childhood**

กัญญาวีร์ กัณหา* อรอนงค์ ฤทธิธัชชัย และ สมพร หวานเสรีง

Kanyawee Kanha*, Onanong Rittruechai and Somporn Warnset

ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Educational Psychology and Counseling, Faculty of Education,

Khon Kaen University

*Email: kanyawee.kan@kkumail.com

Received: Oct 23, 2023

Revised: Mar 26, 2024

Accepted: Apr 05, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายการวิจัยคือ เด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 2/7 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายอนุบาลศึกษา ปีการศึกษา 2566 ที่ได้มีการประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองจากครูผู้สอน จำนวน 5 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน

- 2) แบบประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย
- 3) แบบบันทึกพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และสถิติทดสอบการเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ค่าทดสอบทางสถิติ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed Rank Test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ที่ 1.00 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้นเริ่มรู้จักอารมณ์ของตนเองมากขึ้น รู้จักการรอคอย มีสมาธิจดจ่อกับกิจกรรม สามารถบอกความต้องการของตนเอง ตัดสินใจ วางแผนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเกิดปัญหาระหว่างทำกิจกรรม

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย ศิลปะสร้างสรรค์ การควบคุมตนเอง

Abstract

In this study, the objectives are as follows: 1) to develop creative art activities for promoting self-control in early childhood, and 2) to compare the self-control abilities of preschool children before and after participating in creative art activities. The research target group consists of early childhood students aged 5–6 years, who are enrolled in Kindergarten Year 2, Room 2/7 at Khon Kaen University Demonstration School, Kindergarten Division, during the academic year 2023. The ability to control oneself was assessed by teachers who evaluated 5 students. This research design is quasi-experimental. The

tools used in this study include 1) six creative art activity plans for early childhood, 2) a self-control capability assessment for early childhood, and 3) behavior records during activities. Data analysis was conducted using basic statistical measures such as means, percentages, and test statistics. The differences were compared using the Wilcoxon Matched-Pairs Signed Rank Test.

The results of this research revealed: 1) The development of creative art activities effectively enhanced early childhood self-control, with a high quality tool that passed content precision testing by experts with a scored 1.00 and 2) The comparison of early childhood self-control abilities before and after participating in creative art activities showed a significant increase post-activity, with a significance level of .05. Children engaged in organized creative art activities demonstrated improved emotional awareness, concentration, expression of needs, and problem-solving skills.

Keywords: Early childhood, Creative art, Self-control

1. บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคม เด็กปฐมวัยนั้นเป็นวัยที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสมอง รวมไปถึงพัฒนาการทั่วไป เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ ความรู้ ความเข้าใจ และการเคลื่อนไหว พัฒนาการเหล่านี้สามารถส่งผลกระทบต่อเด็กในระยะยาว (Phakabongkrod, 2011) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กควรเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นความคิด

สร้างสรรค์ การแสดงความคิด จินตนาการ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม หรือการแก้ไขปัญหาตามช่วงวัย จากการสำรวจของ Department of Mental Health (2017) พบว่าสติปัญญามีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ของจำนวนประชากร เมื่ออายุ 4 ปี ซึ่งนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย มีแนวทางในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการเน้นการคิดสร้างสรรค์ การคิดริเริ่ม จินตนาการ การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง และกล้าที่จะแสดงออกได้อย่างอิสระเสรี การเสริมสร้างพัฒนาการ และความพร้อมสำหรับเด็กด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ร่างกาย 2) สติปัญญา 3) อารมณ์ 4) จิตใจ และ 5) ด้านสังคม เพื่อเป็นการวางรากฐาน ให้เด็ก มีทักษะกระบวนการทางความคิด สมาธิ มีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองได้ รู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข และกล้าคิด กล้าแสดงออก

ในปัจจุบันเป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม การศึกษา และวัฒนธรรม ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ และการศึกษา ซึ่งการศึกษาในปัจจุบันมักเน้นความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสบการณ์ ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้าได้รับการศึกษาดีมีคุณภาพตั้งแต่เด็ก จะสามารถ ช่วยพัฒนาเด็กเติบโตไปอย่างมีคุณภาพที่ดี แต่ต้องเหมาะสมต่อพัฒนาการของเด็ก เนื่องจากเด็กในช่วงแรกเกิดจนถึงปฐมวัยเป็นช่วงวัยเริ่มแรกของชีวิต จัดได้ว่าเป็น ระยะเวลาที่สำคัญที่สุดของชีวิตทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ โดยเฉพาะ ในด้านสติปัญญาสามารถเจริญเติบโตได้เร็วที่สุดคือในช่วงนี้ (Juthapukdeekul, 2018) ในขณะที่สมองส่วนหน้าทำงานเกี่ยวข้องกับการคิดที่ซับซ้อนจะเริ่มสร้าง เซลล์ประสาทในเปลือกสมองส่วนหน้าสุดในช่วงปฐมวัยจนถึงวัยเรียน ควรได้รับการพัฒนาอย่างมาก เนื่องจากสิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนเป็นปัจจัย ที่สำคัญที่จะช่วยสร้างเซลล์ประสาทในสมองส่วนหน้า และยังสามารถช่วยให้เด็ก นำข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมมาเพื่อประมวลผล และนำมาปรับใช้ในการตัดสินใจ เพื่อกำกับตนเอง และนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งเด็กปฐมวัยจึงเป็นวัยที่สมควรได้รับ

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่สมองมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่ยาวนานของสมองส่วนหน้า สามารถสะท้อนถึงพัฒนาการด้านความคิดของเด็กและการใช้ชีวิตในอนาคต (Hanmatee, 2018) ถ้าไม่ได้รับการพัฒนาอาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามมา เช่น การปรับตัว การทำงาน และการรับมือกับอารมณ์ของตนเอง เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเกิดจากการสะท้อนผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา คือ เรียนรู้เมื่อเกิดเหตุการณ์หนึ่งขึ้นจะมีเหตุการณ์ใดเกิดตาม หรือเมื่อทำพฤติกรรมใดแล้ว ผลที่ได้รับจากการกระทำจะเป็นอย่างไร สิ่งแรกจัดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุ และเหตุการณ์ อย่างที่สองเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และพฤติกรรม ความรู้ที่เรียนรู้จักสิ่งต่าง ๆ จะกลายเป็นความเชื่อที่ส่งผลต่อการควบคุมตนเอง (Bandura, 1969)

การควบคุมตนเอง คือความสามารถในการจัดการ และการรับมือกับอารมณ์ความต้องการของตนเอง ลักษณะของพฤติกรรมการควบคุมตนเองมักจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน เนื่องจากสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ของการเรียนรู้และการฝึกฝนต่างกัน เด็กบางคนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเนื่องจากเลียนแบบตามสังคมถูกบังคับมากจนเกินไป หรือเด็กบางคนมีปัญหาทางอารมณ์ เนื่องจากสารสื่อประสาทหลังผดิดปกติตั้งแต่เกิด เป็นต้น (Niyomthum, 2007) ช่วงปฐมวัยเป็นวัยที่เหมาะสมในการกล่อมเกลาความคิด และจิตใจ เพื่อให้เด็กมีความหนักแน่นและมั่นคง สามารถรับมือกับสภาวะอารมณ์ และความรู้สึกเมื่อต้องเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยทักษะสำคัญดังนี้ 1) การคิดไตร่ตรอง เป็นการควบคุมความคิด มีเหตุผล เพื่อแสดงอารมณ์อย่างเหมาะสม 2) การยับยั้งชั่งใจ ไม่เป็นการปล่อยอารมณ์ให้อยู่เหนือเหตุและผล รู้จักความอดทนรอคอย 3) มีสมาธิจดจ่อ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง ไม่ปล่อยให้สิ่งกระตุ้นทั้งภายนอกและภายในเข้ามากระตุ้นอารมณ์ของตนเองได้ 4) การปรับตัว เป็นการยืดหยุ่นทางความคิด ความรู้สึก ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และมีวิธีการรับมือกับ

ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ได้ ถ้าเด็กขาดทักษะอาจไม่สามารถควบคุมตนเอง ขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำงานไม่สำเร็จ รวมถึงการแสดงอารมณ์ และแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวตามมา การฝึกฝนทักษะการจัดการ และการรับมือกับอารมณ์ตนเอง นั้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาความคิด จิตใจและอารมณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถแก่เด็ก เด็กสามารถปรับตัวอยู่กับสังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข (Chinnapong, 2020) โดยการให้เด็ก มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งที่ตนสร้างขึ้น โดยใช้ความสามารถทางประสาทสัมผัส เช่น มือ ตา และความคิดสัมพันธ์กันจนเกิดมโนทัศน์ทางศิลปะ เด็กจะเรียนรู้ และพัฒนาตามขอบเขตการทำงาน รู้จักการแก้ไขปัญหาระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผลลัพธ์ออกมาตรงตามเป้าหมายที่ตนหวังไว้ ทำให้เกิดความน่าสนใจ ในผลงาน ทำงานสำเร็จ และสามารถช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติที่ดี ศิลปะเป็นปัจจัยในการสร้างประสบการณ์พื้นฐานของเด็ก ที่เป็นประโยชน์ และมีความสำคัญซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมการสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กในหลายด้าน (Kithirach, 2009)

กิจกรรมศิลปะเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถของเด็ก โดยการนำหลักแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ Lowenfeld (1990) และพหุปัญญาของ Gardner (1980) ซึ่งเชื่อว่า “มนุษย์มีศักยภาพ มีความสามารถ และให้ความสำคัญกับภาพวาดของเด็กที่แสดงถึงความรู้สึก” และ Lowenfeld เชื่อว่า “ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณสมบัติเฉพาะตัว เด็กจะสามารถพัฒนาได้มากน้อยแค่ไหน จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และโอกาสที่ส่งเสริมให้เด็กได้คิดอย่างอิสระ นั้นเป็นการสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงออกทางความคิด และสติปัญญา” การจัดกิจกรรมที่เน้นหลักแนวคิดพหุปัญญา และจิตวิทยาพัฒนาการทางศิลปะ เป็นการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการตามความถนัด การเข้าใจ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมศิลปะเป็นการใช้ความคิด และจินตนาการ ในการสร้างสรรค์ผลงาน และเป็นการเปิดโอกาส

ให้เด็กได้แสดงออกทางความคิด และความสามารถอย่างอิสระ ไม่มีการจำกัดขอบเขตทางความคิด และเป็นการแสดงความสามารถให้ผู้อื่นยอมรับ ซึ่งเป็นผลดีในการส่งเสริมความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การถูกยอมรับรวมไปถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง การกล้าแสดงออกซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ การปรับตัว การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการช่วยพัฒนาการด้านอารมณ์ ทักษะคิด บุคลิกภาพ และการแสดงออกของพฤติกรรม และสามารถช่วยระบายนอารมณ์ความโกรธ ความคับข้องใจ ความกลัว ความวิตกกังวล ซึ่งศิลปะเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดที่อยู่ภายใต้จิตสำนึก (Niyomthum, 2007) ศิลปะนั้นไม่มีถูกผิด ไม่ปิดกั้นทางความคิด สามารถแสดงความคิดได้อย่างอิสระลงบนชิ้นงาน และที่สำคัญเด็กสามารถสนุกกับชิ้นงานของตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการฝึกฝนส่งเสริมสมาธิ เก็บเกี่ยวประสบการณ์ระหว่างการทำกิจกรรม (Kueakul, 2016) และสามารถส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกได้อย่างเหมาะสม การใช้ศิลปะบำบัดนั้นยังเป็นการผ่อนคลายความเครียด และช่วงส่งเสริมการคิดแบบรวบยอด โดยการบูรณาการประสาทสัมผัส ศิลปะจึงมีบทบาทในการส่งเสริมพฤติกรรม การควบคุมตนเอง (Niyomthum, 2007) และกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุข ช่วงที่เด็กเริ่มมีพัฒนาการหลายด้านก้าวหน้าขึ้นทั้งด้านความคิด ภาษา การสื่อสาร การเคลื่อนไหว และการช่วยเหลือตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่เด็กเริ่มออกจากครอบครัวไปสู่วัยเรียนได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และใช้ชีวิตภายนอกบ้านมากขึ้น หากมีสภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็ก และขาดการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง จึงส่งผลต่อพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มีทัศนคติในด้านลบกับคนรอบข้าง ขาดสมาธิ ไม่มีความอดทนอดกลั้น ก้าวร้าว ไม่มั่นใจในตนเอง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ หรือพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ถดถอย ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาและหาแนวทางป้องกันในพฤติกรรมดังกล่าวนี้ จึงได้มีการนำกิจกรรมศิลปะ

สร้างสรรค์เข้ามาพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเอง โดยการใช้ เส้น สี รูปร่าง สร้างสรรค์ผลงาน สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นเป็นช่วงที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นวัยที่สามารถพัฒนาด้านการรู้คิดที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการควบคุมตนเอง เพื่อวางรากฐานให้เด็กมีทักษะการควบคุมตนเอง อารมณ์ และจิตใจ ซึ่งกิจกรรมสามารถช่วยเด็กมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสม เช่น ทำงานเสร็จตามที่ครูกำหนด ร่วมทำกิจกรรมกับผู้อื่นได้นานยิ่งขึ้น ไม่อวกแวกจ้อจกับการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น รู้จักการรอคอย เป็นต้น เนื่องจากการทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ในชั้นเรียน การยอมรับตนเอง และผู้อื่น รวมไปถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ของกิจกรรมศิลปะ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัยเพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงบวก หรือลบ ซึ่งเกิดจากจิตใต้สำนึก จากประสบการณ์ต่าง ๆ ในอดีตในขั้นตอนของการเรียนรู้จึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแข่งขัน มีความเครียด ความกดดันที่สูง จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่องผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้ครูและสถานศึกษาได้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะควบคู่กับพัฒนาการของเด็กตามแนวคิดศิลปะและพัฒนาการของ Lowenfeld และความสามารถในการควบคุมตนเองของ Gardner โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

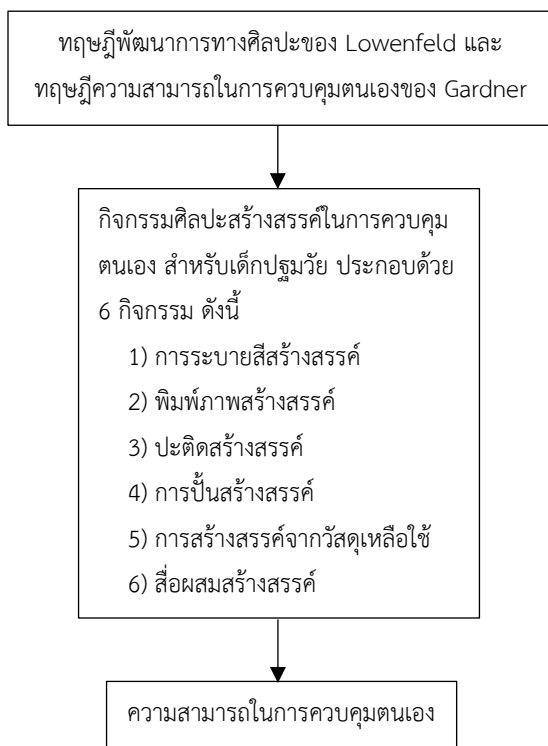

Figure 1 กรอบแนวคิด

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research Design) รูปแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร คือ เด็กปฐมวัย อายุ 5-6 ปี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฝ่ายอนุบาลศึกษา) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 287 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายอนุบาลศึกษา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 287 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ ได้มา 1 ห้องเรียน คือ ห้อง 2/7 จำนวน 41 คน และเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบคัดกรองแบบประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย มีคะแนนต่ำกว่า 24 คะแนน จำนวน 5 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ทำการประเมินความสอดคล้องแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน โดยทั้ง 6 แผน มีค่าคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 1.00

2. แบบประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของความสามารถในการควบคุมตนเอง โดยมีค่าคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการควบคุมตนเอง พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการควบคุมตนเอง โดยมีค่าคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีผลรวมค่าเฉลี่ยความสอดคล้องทั้งหมดอยู่ที่ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากการรับรองพิจารณาอนุมัติรับรองจริยธรรมการวิจัยแล้วนั้น ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และดำเนินการปรับแก้ไข
2. ทำเอกสารชี้แจงถึงโรงเรียน อาจารย์ และผู้ปกครองถึงวิธีการดำเนินการวิจัย และรวบรวมหนังสือยินยอมจากผู้ปกครอง
3. อาจารย์ประจำชั้นทำแบบประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (Pre-test) จึงได้มาจำนวนกลุ่มเป้าหมาย 5 คน
4. ดำเนินการวิจัย และเก็บข้อมูลจากการสังเกต และประเมินผลงาน
5. อาจารย์ประจำชั้นทำแบบประเมินความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และสถิติทดสอบ การเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ค่าทดสอบทางสถิติ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed Rank Test

5. ผลการวิจัย

5.1 การพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัย

ผลการพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีทั้งหมด 6 กิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยจัดทำเป็นแผน และการประเมินค่าความสอดคล้อง

5.1.1 แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

6 แผน ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดประเมินผล สื่อ และแบบบันทึกหลังการสอน โดยมีกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย แต่ละกิจกรรม ดังนี้

1) กิจกรรมการวาดภาพระบายสีสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับดินสอ และระบายสี การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมองซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอด และแสดงออก

2) กิจกรรมพิมพ์ภาพสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับดินสอ และระบายสี การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมองซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอด และแสดงออก

3) กิจกรรมปะติดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับดินสอ และระบายสี กล้ามเนื้อมัดเล็กในการฉีกกระดาษ การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมองเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอดและแสดงออก ควบคุมอารมณ์ตนเองเมื่อทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

4) กิจกรรมการปั้นสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการปั้น การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ

และด้านสมองเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอดและแสดงออก ควบคุมอารมณ์ตนเองเมื่อทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

5) กิจกรรมการสร้างสรรค์จากวัสดุเหลือใช้ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับอุปกรณ์ การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมองเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอด และแสดงออกในการควบคุมตนเองเมื่อทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

6) กิจกรรมสื่อผสมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับอุปกรณ์ การวาดภาพพระบายสี การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมองซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอด และแสดงออก

จากแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ทำการประเมินความสอดคล้องแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน โดยทั้ง 6 แผน มีค่าคะแนนความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงสูง ดังนั้นผู้วิจัยสามารถนำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย 6 แผน ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

5.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยคำนวณค่าสถิติ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

Table 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยใน
ระยะก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

นักเรียนคนที่	ความสามารถในการควบคุมตนเอง	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	20	28
2	23	28
3	24	34
4	23	29
5	24	29
$\bar{x}$	22.80	29.60
S.D.	1.643	2.510

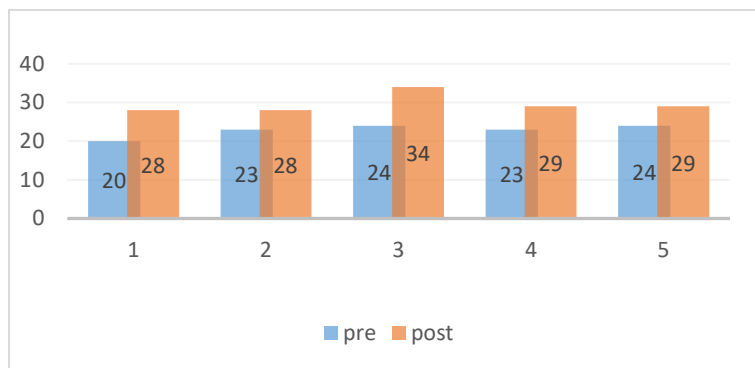

Figure 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย
ในระยะก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

Table 2 ผลความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	Z	Sig. (1-tailed)
ก่อน	22.80	1.643	-2.032	.031
หลัง	29.60	2.510		

จากตารางที่ 2 มีเด็กปฐมวัย จำนวน 5 คน ที่มีค่าคะแนนประเมินพฤติกรรมการควบคุมตนเอง ต่ำกว่า 24 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.20 ของนักเรียนทั้งหมด 41 คน การทดสอบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.80 และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.60 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.032$)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 การพัฒนาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย โดยออกแบบรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการ และแนวคิดทฤษฎีตามแนวความคิดของนักจิตวิทยา Gardner (1980) และ Lowenfeld (1990) โดยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัย

มี 6 กิจกรรม ดังนี้ 1) การวาดระบายสีสร้างสรรค์ 2) พิมพ์ภาพสร้างสรรค์ 3) ปะติดสร้างสรรค์ 4) การปั้นสร้างสรรค์ 5) การสร้างสรรค์จากวัสดุเหลือใช้ และ 6) สื่อมสสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับดินสอ และระบายสี การใช้สายตา การใช้มือ การใช้สมาธิ และด้านสมอง ซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอด และแสดงออก นอกจากนี้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองนี้ได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเที่ยงตรงสูง จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในการควบคุมตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้พัฒนาขึ้นมานี้ มีความสอดคล้องกับสิริณี กิติราช (Kithirach, 2009) ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปะสำหรับเด็กสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่เด็กโดยตรง โดยการให้เด็กมีโอกาสสัมผัสกับสิ่งที่ตนสร้างขึ้น โดยใช้ความสามารถทางประสาทสัมผัส เช่น มือ ตา และความคิดสัมพันธ์กันจนเกิดมโนทัศน์ทางศิลปะ เด็กจะเรียนรู้ และพัฒนาตามกระบวนการการทำงาน รู้จักการแก้ไขปัญหาระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผลลัพธ์ออกมาตรงตามเป้าหมายที่ตนหวังไว้ ทำให้เกิดความน่าสนใจในผลงาน ทำงานสำเร็จ และสามารถช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติที่ดีรวมถึงมีแนวความคิดสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช บุตรราช และอรพรรณ บุตรกัตัญญ (Butrat & Butkatanyu, 2021) ที่เห็นว่าการจัดกิจกรรมศิลปะจากสื่อธรรมชาติที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มที่มีต่อการควบคุมอารมณ์ของเด็กปฐมวัย โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากสื่อธรรมชาติที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มที่มีต่อการรู้จักอารมณ์ของตนเองมากขึ้น บอกความรู้สึกของตนเองได้

6.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยคำนวณค่าสถิติ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Rank Test

จากผลการศึกษาความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 ซึ่งผลคะแนนความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยการวาดภาพระบายสีสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กในการจับดินสอ และระบายสี กิจกรรมพิมพ์ภาพสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านสายตาในการประมวลผลก่อนให้กับสมองเพื่อเป็นการถ่ายทอดและแสดงออก กิจกรรมปะติดสร้างสรรค์ซึ่งพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กในการฝึกกระดาก การใช้สายตา กิจกรรมการปั้นสร้างสรรค์ฝึกให้เด็กปั้นรูปทรงต่าง ๆ พื้นฐานง่าย ๆ เช่น ปั้นเป็นตัวหนอน บาร์บีคิว โดนัท ounge เป็นต้น เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้สำเร็จ กิจกรรมการสร้างสรรค์จากวัสดุเหลือใช้ ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม 3 - 4 คน และส่งอุปกรณ์ล่วงหน้าให้เด็กเตรียมสิ่งของเหลือใช้มาจากบ้าน เช่น แกนกระดาษทิชชู ขวดน้ำ โคมพรม หรือกระดาษรองขนมไม้ไอศกรีม เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นจากเดิมอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องสามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง ปฏิบัติกิจกรรมได้สำเร็จ มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งก่อนการใช้กิจกรรมนั้นนักเรียนไม่มีสมาธิและวอกแวก ไม่สนใจเท่าที่ควรและมีการก่อกวนเพื่อน ๆ แต่จากการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้นพัฒนาการทางร่างกาย สมอง และอารมณ์ที่มีสติ และควบคุมตนเองได้ดีมีการรับฟังความคิดเห็น ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของเนฮิมา

สุวรรณวงศ์ (Suwanwng, 2019) ที่ว่าการสอนเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สามารถช่วยให้เด็กเข้าใจตนเอง สิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ศิลปะสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมการเล่นสนุกกับงานศิลปะ เช่น การตัด ฉีก ปะ ปั่น วาด เป็นต้นซึ่งงานศิลปะ คือการแสดงออกทางความคิดของเด็ก เด็กควรได้รับอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน อย่างไรก็ตามกิจกรรมสำหรับเด็กควรคำนึงถึงเกณฑ์ดังต่อไปนี้ 1) พัฒนาการ 2) ธรรมชาติ และ 3) สถิติปัญญา กิจกรรมควรเป็นการส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะทางภาษา การคิดแก้ไขปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ โดยทักษะสำคัญในการพัฒนาความคิด และอารมณ์ของเด็ก สอดคล้องกับการศึกษาของสุปริดา นาพี (Napee, 2020) ที่ได้ศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพสูง และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัยไปใช้

1) ผู้สนใจสามารถนำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัย ไปใช้นั้นควรมีการปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสม หรือสอดคล้องกับบริบทที่ผู้สนใจจะทำการศึกษา เช่น รูปแบบกิจกรรม หรือระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้มีความเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย

2) การทำกิจกรรมควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีอารมณ์ร่วมกับกิจกรรม แต่ละกิจกรรมโดยครูควรนำเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาใช้ร่วมด้วย เช่น การเปิดเพลง บรรเลง ในช่วงการทำกิจกรรม เพื่อนักเรียนจะได้สนุกสนานและเพลินเพลิน ไม่เครียดในการทำกิจกรรม และดูความเหมาะสมของเวลา และสถานที่ในการ จัดทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์

3) ควรมีครูประจำชั้นเป็นผู้ช่วยหรือร่วมวิจัยเนื่องจากครูประจำชั้น เป็นบุคคลที่มีความคุ้นเคยกับเด็กทำให้เด็กกล้าแสดงออก และกล้าที่จะทำกิจกรรม มากกว่าใช้ครูหรือบุคคลอื่น จะได้ช่วยให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ดีขึ้น หรืออาจจะไม่ต้องใช้การกระตุ้นเพื่อให้เด็กร่วมกิจกรรม ทำให้กิจกรรมสามารถ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ในการทำกิจกรรมประจำวันควรมีครูประจำชั้นที่คุ้นเคยกับเด็ก และ เป็นผู้บันทึกข้อมูลคู่กับผู้วิจัยหลังเด็กได้รับกิจกรรม เนื่องจากอาจมีการ คลาดเคลื่อนของข้อมูล หรือเพิ่มเติมในระหว่างการทำกิจกรรม และป้องกันการตก หล่นของการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการติดตามผลหลังจากการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ว่าหลังจากระยะเวลาหนึ่งไปแล้วระดับความสามารถในการควบคุมตนเองที่เพิ่มขึ้นนั้น มีความคงทน หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้างหรือไม่

2) อาจมีการใช้ทฤษฎีที่แตกต่างกัน เพื่อนำมาใช้พัฒนางิจกรรม สร้างสรรค์ให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และส่งเสริมให้เกิดประโยชน์เพิ่มมากขึ้นได้

3) ควรมีการพัฒนากิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ หรือมีกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อให้มีความหลากหลาย และทำให้นักวิจัยมีความน่าสนใจมากขึ้น

References

- Bandura, A (1997). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Butrat, P & Butkatanyu, O (2021). Results of organizing art activities using natural media that children take the initiative towards controlling emotions in early childhood. *An Online Journal of Education*, 17(1), 1-19. (in Thai)
- Chinnapong, P. (2020). "Self Control" Important skills that do not forget to teach children. Action research: <https://mgronline.com/qol/detail/9630000083745>. (in Thai)
- Department of Mental Health. (2017). *Primary mental health organization for the public to have good mental health, happy*. Nonthaburi: Office of Mental Health Strategy Department of Mental Health Ministry of Public Health. (in Thai)
- Gardner, H. E. (1980). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Book.
- Hanmatee, S., Pitaksinsuk, T., & Armarith, P. (2018). *Brain Skills Development Guide: EF Executive Function For early childhood teachers*. Bangkok: Matchon Pub Co., Ltd. (in Thai)
- Juthapukdeekul, N. (2018). *Know brain skills: EF Executive Function Skills Brain Skills Development Guide: EF Executive Function For early childhood teachers*. Bangkok: Matchon Pub Co., Ltd.

- Kithirach, S. (2009). *Creative Art Activities of Preschool Teachers In The Schools Under Udonthani Educational Service Area Office 2*. [Master Thesis, M.Ed, Early Childhood Education]. (in Thai)
- Kueakul, K. (2016). *Art activity results and economic premiums to increase the concentration of students with autism*. [Master Thesis, Curriculum and Instruction in Special Education]. (in Thai).
- Lowenfeld, V. (1990). *Creative and Mental Growth*. New York: Macmillan.
- Napee, S. (2020). Organizing learning experiences using a set of creative art activities to promote creativity for 3 years kindergarten students. *Journal of Educational Technology and Communications Mahasarakham University*, 3(8), 96-106.
- Niyomthum, S. (2007). *Visual arts for special education*. Bangkok: Rumthaiprass Co., Ltd.
- Office of Science Promotion Research and Aunt. (2020). Action research: Development and basic early childhood emotion for quality growth. <https://rearesearchcafe.org/development-and-temperament-of-early-childhood/>. (in Thai)
- Phakabongkrod, Ch. (2011). *Creativity for the Land: Creative Sustainable Problem Solving*. Bangkok: Amornkranpim Co. (in Thai)
- Suwanwng, N. (2019). Art activity: Art activities for early childhood children. *Journal of Educational Studies Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 1(1), 1-19. (in Thai)